

Jubilaeum

**Wezwanie do
nawrócenia!**

6

[PRZEMIENIĆ
SVOJE ŻYCIE,
ODNOWIĆ MISJĘ]

**Niedziela
Palmowa**

Czterdzieści dni na
podjęcie zmiany
swojego życia

**Jeruzalem
Wyrzekanie**

**Niedziela
Palmowa**

2021

Przewodnik po modlitwie

Módlmy się razem ze św. Pawłem od Krzyża czerpiąc z jego doświadczenia w Castellazzo

Tekst biblijny

CZYTANIE Z EWANGELII
WG ŚW. MARKA (15,22-39)

Przyprowadzili Go na miejsce Golgota, to znaczy miejsce Czaszki. Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać. A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: «Król Żydowski». Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony. Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrząsali głowami, mówiąc: «Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, zejdz z krzyża i wybaw samego siebie!» Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili: «Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdziesz z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli». Lżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani. A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eloi, Eloi, lema sabachthani», to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili: «Patrz, woła Eliasza». Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić, mówiąc: «Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć [z krzyża]». Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha. A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje, z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł: «Prawdziwie, ten człowiek był Synem Bożym». Były tam również niewiasty, które przypatrywały się z daleka.

**Jakiego
Jezusa
przyjmujesz
do swojego
życia?**

Medytacja i tekst św. Pawła od Krzyża

(z DUCHOWEGO DZIENNIKA)

Rozpoczynamy Wielki Tydzień od czytania relacji **Męki Jezusa** według św. Marka. Skupiamy się na wydarzeniach Jego śmierci: oskarżeniach władz żydowskich, deklaracji niewinności przez Piłata, tłumie, który domagał się ukrzyżowania Jezusa, Jego potępieniu i skazaniu, a także drwinach i ciosach wymierzanych przez żołnierzy w pretorium. Czytając, stajemy się uczestnikami opisywanych wydarzeń, widzimy, słyszymy i czujemy, co się dzieje...

Przyprowadzili Go na miejsce Golgota. Jezus świadomie i dobrowolnie stawia czoła własnej śmierci, będącej konsekwencją wierności planowi Królestwa Ojca względem swego ludu. Jego zapewnienie o byciu Synem Bożym, głoszone stanowisko wobec praktykowania religii i prawa, nieukrywana krytyka klasy rządzącej i czułe serce dla tych najmniejszych sprawiły, że inni poczuli się „nieswojo” i postanowili się go pozbyć. Jezusem nie kieruje wola samobójczego zakończenia swojego życia, ale równocześnie nie wymyka się śmierci. Nie broni ani nie zmienia swoich życia i misji. Jest przekonany, że po ustanowieniu ostatecznego Królestwa Bożego spożyje ze swoimi uczniami prawdziwą wieczerzę paschalną (Mk. 14,25; Łk. 22,18).

Szereg **wrogich gestów i słów** ukazują „ciemną noc” i spustoszenie otaczające Jezusa: „Ukrzyżuj go!” (w. 13); brak uczniów; i wymuszona pomoc Szymona z Cyreny (werset 21); odrzucenie znieczulającej mirry; rozziewanie Jego szat; nadanie tytułu „Króla Żydów”; prowokacje i szyderstwa gapiów; postawa arcykapłanów, nauczycieli prawa i współszkaczy (w. 23-32); bolesny i osławiony krzyż, przeznaczony dla zdrajców i najgorszych zbrodniarzy; milczenie Jezusa,

Przewodnik po modlitwie

Módlmy się razem ze św. Pawłem od Krzyża czerpiąc z jego doświadczenia w Castellazzo

wyrażające godność wiernych, zaufanie tych, którzy wiedzą, że Ojciec ich wspiera; mądrość tych, którzy zrozumieli całą prawdę.

Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? (Psalm 22,1). Wyraz całkowitego i pełnego nadziei powierzenia się Jezusa Ojcu podczas najgłębszego cierpienia. Czy możemy sobie wyobrazić takiego Boga, który z miłości oddaje swojego Syna w nasze ręce? Jak możemy patrzeć, jak Jezus całkowicie i z ufnością oddał się Ojcu? Cóż to za paradoks, który On uosabia! Im bardziej czujemy się zapomniani i oddaleni od Boga, tym bardziej On jest obecny, obejmuje nas i czyni nasze cierpienie swoim.

Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha. To nie było jedynie ostatnie wołanie umierającego człowieka, który kończy swoje życie, ale wołanie ufności (Psalm 22, 20-32), kulminacja tego, czym było życie Jezusa i jakie znaczenie nadał wszystkiemu za swojego życia. Jezus nie umiera, ponieważ Ojciec żąda „ofiary”, ale dlatego, że nieustannie nas kocha, nawet gdy ukrzyżowaliśmy Jego Syna. Albowiem Bóg zjednał z sobą świat w Chrystusie, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo pojednania. (2Kor 5,19) Krzyk i śmierć Ukrzyżowanego były na wskroś prawdziwe i wciąż są aktualne. W jego krzyku zawiera się krzyk wszystkich ukrzyżowanych ludzi na przestrzeni historii (ofiar gwałtu, imigrantów, samotnych, odrzuconych, wykluczonych, uciskanych...) zapomnianych i opuszczonych ofiar, które cierpią niesprawiedliwie i tęsknią za wolnością.

Coś się skończyło: Ciemność reprezentuje Izrael, który nie był w stanie ujrzeć światła Królestwa. Rozdarta na dwoje od góry do dołu zasłona symbolizuje przełamanie bariery, która uniemożliwia nam ujście prawdziwego oblicza Boga i demaskuje podejście do religii,

Jubilaeum

które manipuluje Bogiem, zniewala prawem i prowadzi do wiecznej śmierci.

Coś się rozpoczyna: Ten człowiek był naprawdę Synem Bożym. Rzymski setnik, poganin, bacznie przygląda się Ukrzyżowanemu i budzi się w nim wiara. Kiedy wszystko wydawało się kończyć, zaczęło się coś nowego; słyszymy szept życia; zbliża się światło, rośnie nadzieja i każe sercu czekać na Wielkanoc.

Były tam również niewiasty, które przypatrywały się z daleka. Znacząca jest obecność tych kobiet w tamtych czasach, bezradnych, a przy tym tak ufnych! Jest to łącznik między wydarzeniem Krzyża a wydarzeniem Zmartwychwstania, między uczniami, którzy opuścili Jezusa w Jego męce i ukrzyżowaniu, a zmartwychwstałym Jezusem, który chce ich ponownie zgromadzić (16,1-8). Są one wzorem apostołstwa - służą Mu i towarzyszą Mu do końca. Uczą nas o apostołstwie, którego mamy się uczyć i naśladować.

Kiedy Paweł od Krzyża mówi o Bogu, porównuje Go do „morza boskiej miłości, z którego wypływa morze świętych cierpień Jezusa Chrystusa - te dwa morza są jednym”. (Listy, 4 lipca 1748) Ponownie pisze: „Miłość jest cnotą jednoczącą i sprawia, że człowiek bierze na siebie ból Ukochanego [...] [To] przemieni kochanka w Ukochanego, łącząc w cudowny sposób miłość i smutek, ale tak bardzo, że nie można odróżnić miłości od smutku ani smutku od miłości, aby kochająca dusza radowała się ze swojego smutku i obchodziła ucztę nad swoją bolesną miłością”. (Listy, 10 lipca 1743). Zachęca nas, pasjonistów, do medytacji nad męką Jezusa i prosi, abyśmy nauczili innych nad nią medytować: „łowić perły cnót Jezusa [...], aby się nawrócić i uniknąć grzechu”. (Listy, 8 kwietnia 1758)

W wieku 26 lat był głęboko zaangażowany w utrzymywanie intymnej więzi z cierpliwym i ukrzyżowanym Panem. W dniu 27 listopada 1720 r., Podczas rekolekcji w Castellazzo, napisał w swoim dzienniku: (...) mówiąc do mojego Dobrego Jezusa: "Twoje cierpienia, Drogi Boże, są zadatkami Twojej miłości" i później tak trwałem zachwycony moim ukochanym Jezusem we wzniosłym pokoju i słodczy, bez poruszenia władz zmysłowych oraz w ciszy.

Przewodnik po modlitwie

Modlmy się razem ze św. Pawłem od Krzyża czerpiąc z jego doświadczenia w Castellazzo

W oryginale wstępu do Reguły tak napisał: „Kto naprawdę kocha, ilekroć wspomni wydarzenia piątkowe, ma powody, by umrzeć. Powiedzieć „piątek” to nazwać dzień, w którym mój Bóg-Stworzony-Człowiek wycierpiał tak wiele za mnie, że oddał swoje życie, umierając na twardym drzewie krzyża”.

W którym z uczestników scen Męki Pańskiej odnajduję siebie i dlaczego?

Z czym wiąże się dziś naśladowanie Jezusa Ukrzyżowanego i zadanie odnowienia naszego życia i misji w służbie Kościołowi i światu?

Czyn

[ZDJĘCIE]

Spójrz na zdjęcie poniżej. W jaki sposób może nawiązywać do wjazdu Jezusa do Jerozolimy? Teraz zamknij oczy i wyobraź sobie siebie przy wejściu do Jerozolimy. Wsłuchaj się w głosy ludzi. Co mówią? Jaka jest Twoja reakcja na te podniesione głosy? Z jakim Jezusem przyszedłeś się spotykać? Milczysz, czy dołączasz się do krzyczącego tłumu? Obserwujesz Jezusa. Jakie uczucia w tobie wyzwała? Poproś Go aby nauczył cię patrzeć na życie jego oczami.

Módlmy się razem ze św. Pawłem od Krzyża czerpiąc z jego doświadczenia w Castellazzo

Przewodnik po modlitwie

Modlitwa

Pobłogosław, Panie, tych, którzy są zebrani w Twoim imieniu podczas tej Niedzieli Palmowej.

Pobłogosław, Panie, ziemię,
która daje nam życie.
Pobłogosław, Panie, nasiona i wodę,
które odradzają naturę.
Pobłogosław, Panie, słońce i światło,
które umacniają stworzenie.
Pobłogosław, Panie, księżyc i ciemność,
które odżywiają wszechświat.
Pobłogosław, Panie, korzenie i soki,
który ożywia naturę.
Pobłogosław, Panie, pienie i gałęzie,
które chronią zwierzęta.
Pobłogosław, Panie, liście,
które zapewniają tlen i cień.
Pobłogosław, Panie, nowy plon i owoce,
które nas karmią.

Pobłogosław, Panie, szczególnie te palmy i uświadom nam potrzebę troszczenia się o stworzenie i wspomóż nas w ograniczaniu szkodliwego wpływu na naszą planetę, abyśmy nie wyczerpali wszystkich jej zasobów.

Niech nasza Rodzina Pasjonistowska będzie wypełniona wrażliwością, poznaniem i miłością, żyjąc we wspólnym domu zwanym Ziemią.

Amen.

Niedziela Palmowa

Jubilaeum

